

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **I. B.**
zastoupený advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 5. 2018, č. j. MV-48605-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 21. 2. 2017, č. j. OAM-22230-11/DP-2016, a toto rozhodnutí potvrdila.

Správní orgán prvního stupně napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného dle § 43 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) za účelem strpění pobytu na území, kterou podal dne 30. 7. 2016, a dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 36 odst. 3 a ve spojení s § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců neprodloužil, neboť pominuly důvody, pro které bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno.

2. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že se ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, neboť v řízení bylo najisto zjištěno, že již pominul důvod, pro který bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno, jelikož řízení o žádosti účastníka řízení o povolení k trvalému pobytu bylo již pravomocně ukončeno (dne 28. 6. 2016), a to měsíc předtím, než zmocněný zástupce účastníka řízení podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění (30. 7. 2016). Správní orgán prvního stupně řádně odůvodnil výrok rozhodnutí, rozvedl úvahy, kterými se při aplikaci zákona řídil, z jakých podkladů vycházel a k jakým závěrům došel. Stav věci byl podle žalované správním orgánem prvního stupně zjištěn v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění. V této souvislosti žalovaná odkázala na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 9. 2017, č. j. 57 A 109/2016-51, který se týkal obdobné věci.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalované zrušil a aby žalované uložil povinnost zaplatit mu náklady řízení.
4. Žalobce namítal, že jestliže žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že *„Komise dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem č. 500/2004 sb. a zákonem č. 326/1999 Sb., obsahuje řádné odůvodnění a rozhodla, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí“*, pak v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení nepostupovala plně v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, neboť předmětem přezkumu v odvolacím řízení není jen přezkum odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale i přezkum správního řízení před správním orgánem prvního stupně, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá, že se žalovaná v odvolacím řízení vůbec průběhem řízení před správním orgánem prvního stupně nezabývala. V postupu žalované spatřuje žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v rámci odvolacího řízení došlo pouze k přezkumu rozhodnutí, nikoli však řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo.

III. Vyjádření žalované k žalobě

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaná předně uvedla, že zmocněný zástupce žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně blanketní odvolání, které nebylo ani na základě výzvy odůvodněno. Žalovaná tedy v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumala napadené rozhodnutí v rozsahu § 82 odst. 2 věty druhé správního řádu a neshledala důvod pro jeho zrušení. Žalovaná má za to, že v dané věci není možný věcný přezkum žalobou napadeného rozhodnutí, neboť byla posouzena pouze zákonnost rozhodnutí. V této souvislosti žalovaná odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 7. 1997, sp. zn. 15 Ca 184/96. Žalovaná má za to, že napadené

rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním řádem, zákonem o pobytu cizinců i konstantní správní judikaturou. Je přesvědčena, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti žalobce dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 36 odst. 3 a dále ve spojení s § 38 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a tento závěr je přezkoumatelným způsobem odůvodněn v napadeném rozhodnutí. Žaloba nepřináší žádnou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala.

6. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

7. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
8. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem strpění.
9. V jediné žalobní námitce žalobce brojil proti postupu žalované, která se podle jeho názoru v rámci odvolacího řízení zabývala pouze přezkumem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nikoli však přezkumem řízení, které vydání prvostupňového rozhodnutí předcházelo. Toto dovodil z části textu napadeného rozhodnutí: *„Komise dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem č. 500/2004 sb. a zákonem č. 326/1999 Sb., obsahuje řádné odůvodnění a rozhodla, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí“*. Této námitce soud nepřisvědčil.
10. Podle § 89 odst. 2 správního řádu platí, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží.
11. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71, publikovaného pod č. 1580/2008 Sb. NSS, vyplývá, že správní řád zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové správní rozhodnutí přezkoumáváno. V rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 7 As 8/2016-37, dostupném na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že základním předpokladem efektivního správního řízení je vzájemná součinnost a spolupráce správního orgánu a účastníků řízení.
12. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalobcem citovaná pasáž se nachází v závěrečné části odůvodnění, přičemž zbývající části odůvodnění obsahují nejen přezkum rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale taktéž úvahy týkající se řízení, které vydání prvostupňového správního rozhodnutí předcházelo. K průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně se žalovaná podrobně vyjádřila především na str. 2 napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že se žalovaná zabývala souladem řízení s právními předpisy, vyplývá i z části odůvodnění uvedené na str. 3, kde žalovaná konstatovala, že „po

prověření postupu správního orgánu I. stupně Komise konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem“. Pod postup správního orgánu lze nepochybně podřadit jak hmotněprávní posouzení věci, tak průběh řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal pouze blanketní odvolání, které ani na základě výzvy správního orgánu nedoplnil o odvolací námitky, považuje soud takovéto obecné odůvodnění souladu postupu správního orgánu prvního stupně s právními předpisy za zcela dostačující.

13. Soud konstatuje, že obsah a kvalita žalobních námitek předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jsou-li žalobní námitky kusé, je tím předurčen nejen obsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku. Žalobce se v předmětné námitce omezil na pouhé obecné konstatování, že se žalovaná v rozporu s § 89 odst. 2 správního řádu nezabývala řízením před správním orgánem prvního stupně, soudu proto nezbylo, než obdobně obecně konstatovat, že rozpor v postupu žalované s § 89 odst. 2 správního řádu neshledal. Žalobce ostatně ani v žalobě neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost řízení před správním orgánem prvního stupně, resp. k porušení kterých procesních ustanovení mělo v průběhu tohoto řízení dojít. Soudu tak není zřejmé, která veřejná subjektivní práva žalobce by měla být postupem žalované porušena. Uplatněná žalobní námitka je proto nedůvodná.

V. Závěr a náklady řízení

14. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. dubna 2020

JUDr. Zuzana Bystrická v.r.
předsedkyně senátu